

Voor Aurelia, met heel veel liefs voor je
tweede verjaardag xx – E.W.

Voor mijn mam – M.A.

Met dank aan onze redacteurs Emily Ford
en Justine Smith en vormgever Lorna Scobie.

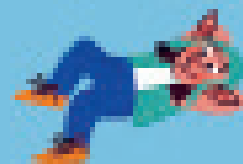
Vertaling: Margaretha van Andel
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 H L Rotterdam, 2022
ISBN 978 90 477 1418 7 | NUR 277
Tekst © 2021 Elli Woollard
Illustraties © 2021 Marta Altés

Oorspronkelijke titel: *Grimms' Fairy Tales*
Oorspronkelijke uitgever: © 2021 Macmillan Children's Books,
an imprint of Pan Macmillan, The Smithson,
6 Briset Street, London EC1M 5NR

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Gedrukt in Spanje

Kijk voor spelletjes, lessuggesties en meer op:
www.lemniscaat.nl

Herteld door Elli Woollard
Met tekeningen van Marta Altés

LEMNISCAAT ROTTERDAM

Inhoud

Roodkapje

9

De elfjes en de schoenmaker

27

Hans en Grietje

41

De Bremer Stadsmuzikanten

59

Assepoester

75

Roodkapje

*Dit sprookje begint als een onschuldig verhaal,
maar 't wordt gruwelijk en goor, echt niet normaal!*

Een boze wolf die aardig doet?

Nou, dat komt beslist niet goed...

Er was eens een meisje in een land ver van hier.
 Ze was vrolijk en blij, ze had altijd plezier.
 Ze lachte en ze zwaaide, ze zong in weer en wind
 en iedereen, echt iedereen, was dól op 't lieve kind.
 Vooral haar ouwe omaatje, verscholen in het woud
 – daar woonde ze al jaren, in haar hutje van hout.
 Op een dag had ouwe oma een rood mutsje gebreid.
 Dat vond het meisje prachtig. Ze droeg het altijd.
 In de winter en de zomer, in de zon en in de kou.
 ‘Kijk! Daar gaat Roodkapje,’ riepen de mensen al gauw.

Op een ochtend zei haar moeder: ‘Roodkapje, m’n schat,
 je ouwe omaatje heeft een griepje gehad.
 Breng haar snel deze cake, die ik zelf heb gemaakt,
 en wat vlierbloesemwijn, die haar vast ook goed smaakt.
 Maar kind, let goed op in dat donkere bos!
 Dwaal niet van het pad, laat je mandje nooit los.’
 ‘Goed, dat doe ik,’ zei Roodkapje, ‘dan ga ik meteen,’
 en ze huppelde weg terwijl de zon vrolijk scheen.
 Met haar mand aan haar arm zong ze: ‘La di da dee.’
 De hommels en de bijen zoemden zacht met haar mee.

